

Compromís de majoria absoluta

written by Pau Miserachs | 29 d'agost de 2020

Si la independència és l'objectiu principal de les formacions polítiques majoritàries a Catalunya cal que s'acabin les discussions estèrils i els atacs d'uns partits contra els altres. El que s'ha de fer és una tasca pedagògica massiva que faci comprensible a la ciutadania el perquè de la independència de Catalunya.

Molts volen ser independents per tenir un país millor, de manera que la independència és l'eina indispensable per construir futur. Però cal que sapiguem com ha de ser aquest futur per no perdre'ns en debats absurds.

La nostra independència ha de ser construïda amb un país democràtic, amb plena llibertat, respecte dels drets humans, comprensió pels que opinen diferent si la majoria decideix donar el vot als partits partidaris de la independència.

La independència per ser efectiva ha de permetre crear un nou model de país, de societat, un model econòmic viable i el desenvolupament de la cultura en tots els seus aspectes, amb la llengua catalana com a símbol del nou país i de tracte prioritari a tot el territori, administracions incloses.

La independència sense contingut amb la idea de foragitar una administració no catalana no és viable ni fiable si no va acompanyada d'ideals i de principis recolzats en una base social majoritària.

L'espai sobiranista està en condicions d'assolir la majoria hegemònica si és capaç d'establir un compromís de punts mínims comuns i de superació de les diferències per a la construcció del nou país.

No es tracta de confondre les ideologies ni d'enfrontar els postulats ideològics d'uns i altres com voldria l'unionisme

per generar més confusió i desconfiança entre l'electorat.

Ens cal arraconar electoralment les forces reaccionàries, partidàries de la repressió, frontalment oposades al reconeixement de la nació catalana. També ens cal posar fre a unes esquerres que no passen del mer reformisme i se senten bé entre el constitucionalisme radical.

Catalunya s'ha de posar en les pròximes eleccions en posició de defensa de les seves institucions i llibertats, amb independència del que passi a la governabilitat d'Espanya si segueix l'actual decisió de no seure a dialogar per resoldre el conflicte polític. L'actuació del govern de l'Estat l'allunya del seu electorat català i de la simpatia que va despertar la possibilitat de canvi amb la Moció de censura a Mariano Rajoy i les posteriors eleccions generals que no han impedit aturar la mà de la injustícia política.

Entre Espanya i Catalunya s'ha d'establir un compromís històric de respecte, de cooperació i bon veïnatge, respectant l'Estat espanyol el dret natural de Catalunya a l'autodeterminació, facilitant els mitjans per la consulta a què està obligat per les disposicions dels Pactes Internacionals de Drets Civils i polítics, econòmics, socials i culturals de Nova York de 1966 ratificats per l'Estat espanyol, començant per amnistiar els presos polítics i tots els suposats delictes polítics atribuïts a la gent catalana.

És evident que aquest procés serà facilitat si les formacions republicanes i independentistes catalanes obtenen majoria absoluta en les eleccions vinents catalanes. L'Estat espanyol no pot seguir ignorant una realitat que ja es coneix arreu del món i que demostra la incivilització i el retrocés democràtic d'aquell país sortit de la dictadura.